

Opraštati poput Nefija

Aisea nije htio ostati ljut
na Joshua zauvijek.

Noelle Lambert Barrus
(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Aisea je otrčao i dodao loptu svojem suigraču, Timothyju. Gledao je kako Timothy zamahuje nogom unatrag i udara loptu u gol.

»Pogodak!« Timothy je viknuo kada je lopta pogodila mrežu.

Aisea se veselio. Pobijedili su u utakmici!

Dok je izlazio s terena, osjećao se sjajno! No zatim ga je jedno dijete iz drugog tima, Josh, nazvao ružnim imenom.

Aisea se osjećao iznenađeno i povrijeđeno. Nije znao što reći. Pogledao je u tlo i polako hodao prema svojim suigračima.

»Uspjeli smo!« Rekao je Timothy. »Odlično dodavanje, Aisea.«

No Aisea se nije osjećao dobro. Ne nakon onoga što mu je Josh rekao! Osjećao se tužno i ljutito.

Ostatak dana, Aisea se osjećao kao da ga težak teret povlači dolje. *Nije mu se više sviđao Josh.*

Te je noći Aisea sjedio sa svojom obitelji tijekom vremena za Sveta pisma. Pokušao je slušati kako njegova sestra čita. No nije mogao prestati razmišljati o tome što je Josh rekao.

Aisea je prelistavao stranice svoje Mormonove knjige. Zaustavio se kod stihu u 1 Nefiju. Bilo je to oko vremena kada su Nefijeva braća bila neljubazna prema njemu.

»I dogodi se da im ja iskreno oprostih, pisalo je u stihu.*

Nefi je oprostio svojoj braći? Pomislio je Aisea. *Čak i nakon što su bili tako zli?*

Aisea je razmišljao o Joshu. Nije htio zauvijek zadržati loše osjećaje prema Joshu. Imao je samo 10 godina.

Aisea je želio biti poput Nefija. Mogao je oprostiti Joshu, baš kao što je Nefi oprostio svojoj braći. A ako bi Josh ponovno rekao nešto zlo, jednostavno bi ga zatražio da to ne čini.

Iznutra je osjetio topao i miran osjećaj. Bilo je to kao da je Duh Sveti govorio: »Činiš ono što je ispravno.«

»Aisea, što si naučio iz ovih stihova?«, upitala je mama.

Aisea je dignuo pogled. »Žao mi je, čitao sam drugi stih«, rekao je. Rekao je svojoj obitelji što se dogodilo na nogometu.

Mama i tata zagrlili su Aiseu. »Žao mi je što je Josh bio zao prema tebi«, rekao je tata. »Ono što je rekao nije istina. No u redu je osjećati se povrijeđeno zbog toga.«

Aisea se nasmiješio. »Hvala. Dugo sam bio jako ljut. No sada kada sam pročitao Sveta pisma, ne želim biti ljut na njega. Želim mu oprostiti. I već se osjećam bolje!«

»To je predivno!« Mama se također nasmiješila. »Praštanje nije uvijek lako. Ali u pravu si. Vrijedno je.«

Aisea je pogledao u svoja Sveta pisma. Pomogla su mu! Teški teret od prije nestao je. Umjesto toga osjećao je da mu je srce toplo i puno mira.

* 1 Nefi 7:21